

Homilie 24° zondag van het jaar

Siri 27,30 – 28,7 : ..ook wrok en gramschap zijn iets afschuwelijk , alleen een zondaar blijft er mee lopen

Psalm 103 : Gods onbegrijpelijke goedheid, een eeuwige vergeving aan wie God vreest.

Rom 14,7 – 9 : Niemand leeft voor zichzelf alleen, niemand sterft voor zichzelf alleen.

Mat 18, 21 – 35 : Heer, als mijn broeder tegen mij misdoet, hoe dikwijls moet ik hem vergeven ?

Tot zevenmaal toe ?

Lieve mensen,

Heel de wereld brandt, leeft in geweld, gedragen door wraak en wantrouwen.

De nieuwsberichten brengen van vreedzame manifestatiebeelden die onrecht aanklagen, die oproepen tot gerechtigheid.....deze protesten worden doorkruist door optreden van ordediensten proportioneel dikwijls over de schreef. Te dikwijls zullen meerdere heethoofden, brandstichten, vernielen en onrust zaaien, opkomen voor en gerechtigheid wordt gefnuikt door wraak en wrok, een optreden waardoor vele onschuldigen worden belaagd

Wraak en wrok brengt een klimaat van angst en een tekort aan vertrouwen

Geen samenleving vol vertrouwen, paniek en onrust zijn de broednesten van wantrouwen. Op wie kunnen we vertrouwen?

Reeds in het OT lezen we wraak tussen de volkeren , ; in de eerste lezing horen we dat de 10 geboden vrede en trouw nastreven, het verbond met Jaweh is een vredesverbond. De auteur schrijft: ook wraak en gramschap zijn iets afschuwelijk, alleen een zondaar blijft er mee lopen.

In het OT groeit het besef dat de God van het Verbond, dit in tegenstelling met andere godsbeelden en afgoden, een GOD van trouw is; trouw aan de mensen die het Verbond naleven. Voor de eerste maal horen we: "vergeef je naasten, zoals God ons vergeeft..." geen wraak, maar "hoe kunnen we vredig samenleven

In het Evangelie horen we uit de mond van Jezus een boodschap, waar de Vader een universele en radicale vergeving belooft, onmetelijke vergeving voor iedereen. In de parabel van de onbarmhartige dienaar, komt God als de Vredestichter vanuit een totale vergeving.

Ja, de leerlingen vragen hoe dikwijls moeten wij vergeven? Zevenmaal, of zeven maal zeventig? Men stelt de vraag; wat wil de Vader van zijn volk, zijn volk als een gemeenschap van allen, wij zijn toch kinderen van de zelfde Vader

Dit is de wens van God, vergeving en vrede over de hele wereld, een universele vergeving en vrede.

Zevenmaal zeven,, herinneren wij ons de betekenis van het getal zeven en zijn veelvoud.

de zevendaagse week

de zevendaagse schepping

de zeventig stammen ,verspreidt over de toenmalig gekende wereld.

Altijd en overal elkaar vergeven, dat is de droom van God en de groeikracht van het Godsrijk , God wordt geduid als ONZE Vader.

Naast de universele vergeving, horen we ook de grootheid van het vergeven in deze parabel;

De schuldenaar vraagt aan de Heer, een onmetelijke schuld betaalbaar te maken, in de taal van vandaag een miljoenen schuld te laten afbetalen binnen een haalbare tijd. Geen onmiddellijke lstraf in tegenstelling met de gangbare rechtspraak, de schuldenaar met zijn gezin en familie werd tot de slavernij gebracht, hierdoor werd de schuld afgelast Heel het gezin, heel de familie werd mee gestraft, ook vandaag is elke veroordeling een geraakt zijn van de familie, inzonderheid van partner en kinderen.

God geeft geen straftijd maar schenkt vergeving, totale schuldaflossing, wordt een geschenk, een gave van vergeving

De schuldige dienaar echter is hardvochtig, hij behandelt een naaste met aan hem een kleine schuld een schuld te vergelijken met een weekloon, Geen proportionele veroordeling, een wraakzuchtige houding hij keldert de hele familie.

Deze hardvochtigheid past niet in de uitbouw van Gods Rijk ,wat is de werkelijke boodschap ? Deze boodschap bidden wij zo dikwijls:

Onze Vader die in de hemel zijt...

.. en vergeef ons, onze schulden

zoals wij ook vergeven aan onze schuldenaren;

God maakt de mens bekwaam tot vergeving

In de vergeving is de liefde groter dan ooit

Geen wraak en wrok, wel vergeving maakt het Godsrijk reeds op aarde.

G/S